

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מזאן	ערכין-הכל מעריכין									
ואפילו למ"ד אין כולה עולה, הני מילי דאקדיש דבר שאין הנשמה תלויה בו, אבל דבר שהנשמה תלויה בו - קדשה כולה										ז	ה.
לא קשיא: הא בקדושת הגוף, הא בקדושת דמים.										ז	ה.
והא מר הוא דאמר: מקדיש זכר לדמיו, קדוש קדושת הגוף										ז	ה.
לא קשיא: הא דאקדיש כולה, הא דאקדיש חד אבר.										ז	ה.
חד אבר נמי איבעויי איבעיא לן										ז	ה.
הקדיש אבר לדמיו, מהו?										ז	ה.
כי איבעי לן - בתם, הכא בבעל מום דומיא דחמור.										ז	ה.
בעל מום נמי איבעויי איבעיא לן										ז	ה.
דמי ראשי לגבי מזבח, מהו?										ז	ה.
כי אבעיא לן - מקמי דאשמעה להא מתניתא, השתא דשמעה הא מתניתא לא מיבעיא לן.										ז	ה.
דמי ראשי לגבי מזבח, מהו? נידון בכבודו או אינו נידון בכבודו? לא אשכחן בדמים דאינו נידון בכבודו, או דלמא לא אשכחן לגבי מזבח דנידון בכבודו?	גופא בעי רבה:									ז	ה.
תיקו.										ז	ה.
ערכי עלי לגבי מזבח, מהו? נידון בהשג יד או אין נידון בהשג יד? לא אשכחן בערכין דאין נידון בהשג יד, או דלמא לא אשכחן לגבי מזבח נידון בהשג יד?	בעי רבא:									ז	ה.
תיקו.										ז	ה.
הקדיש שדה אחוזה לגבי מזבח, מהו? מי אמרינן: לא אשכחן שדה אחוזה דמפיקא אלא בית זרע חומר שעורים בחמשים שקל כסף, או דלמא לא אשכחן לגבי מזבח דמפריק אלא בשויו?	בעי רב אשי:									ז	ה.
תיקו.										ז	ה.
פחות מבן חדש נידר אבל לא נערך.										ז	ה.
המעריך פחות מבן חדש - ר"מ אומר: נותן דמיו	:-[ר"מ]									ז	ה.
לא אמר כלום.	חכמים:									ז	ה.
במאי קמיפלגי?										ז	ה.
אין אדם מוציא דבריו לבטלה, יודע שאין ערכין לפחות מבן חדש וגמר ואמר לשם דמים	ר"מ סבר:									ז	ה.
אדם מוציא את דבריו לבטלה.	ורבנן סברי:									ז	ה.
כמאן אזלא הא דאמר רב גידל א"ר:										ז	ה.
האומר ערך כלי זה עלי - נותן דמים	[רב גידל א"ר:]									ז	ה.
כר"מ.										ז	ה.
פשיטא דכר"מ אתיא										ז	ה.
מהו דתימא אפילו כרבנן, התם הוא דטעי, סבר: כי היכי דאיכא ערכין לבן חודש איכא נמי לפחות מבן חודש, אבל הכא דליכא למיטעי, ודאי אדם יודע שאין ערך לכלי וגמר ואמר לשם דמים, קמשמע לן.										ז	ה.
ולרבי מאיר למאי איצטריך?										ז	ה:
מהו דתימא: טעמא דרבי מאיר התם, דגזר פחות מבן חודש אטו בן חודש, אבל הכא דליכא למיגזר אימא לא, קמ"ל: טעמא דרבי מאיר דאין אדם מוציא דבריו לבטלה, לא שנא הכא ול"ש הכא.										ז	ה:
כמאן אזלא הא דאמר רבה בר יוסי אמר רב, ואמרי לה אמר רב ייבא בר יוסי אמר רב:										ז	ה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

ערכין-הכל מעריכין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
המקדיש בהמת חבירו - נותן דמיה	[רבה בר יוסי אמר רב, ואמרי לה אמר רב ייבא בר יוסי אמר רב:]												◇	ה:
כמאן? כרבי מאיר.										!				ה:
הא אמרה רב חדא זימנא										ז				ה:
האומר ערך כלי זה עלי - נותן דמיון	דאמר רב גידל אמר רב:									ז			◇	ה:
מהו דתימא: התם הוא דידוע שאין ערך לכלי וגמר ואמר לשם דמים, אבל בהמה דבת מיקדש היא, איכא למימר דהכי קאמר: אי אמינא ליה למרה מזבין לה ניהלי תיקדוש לה מהשתא ואקרבא, אבל דמי לא קאמר, קמ"ל.										!			◇	ה:
והוא דאמר עלי, אבל אמר הרי זו לא.	מר בר רב אשי:											■	◇	ה:
עובד כוכבים - רבי מאיר אומר: נערך אבל לא מעריך	[רבי מאיר]												◆ ■	ה: מ
מעריך אבל לא נערך	רבי יהודה:												◆ ■	ה:
וזה וזה מודים שנודרין ונידרין.													■ ◇	ה:
בני ישראל מעריכין ואין העובדי כוכבים מעריכין, יכול לא יהו נעריכין? תלמוד לומר: (ויקרא כז) איש, דברי ר' מאיר	ת"ר: [ר' מאיר]												◆ ■ ◇	ה: ג
וכי מאחר שמקרא אחד מרבה ומקרא אחד ממעט, מפני מה אני אומר נערך ולא מעריך? מפני שריבה הכתוב בנעריכין יותר מבמעריכין, שהרי חרש שוטה וקטן נערך אבל לא מעריכין	אמר רבי מאיר:												■	ה:
בני ישראל נעריכין ואין העובדי כוכבים נעריכין, יכול לא יהו מעריכין? תלמוד לומר: איש	רבי יהודה:												◆ ■ ◇	ה:
וכי מאחר שמקרא אחד מרבה ומקרא אחד ממעט, מפני מה אני אומר עובד כוכבים מעריך ולא נערך? מפני שריבה הכתוב במעריכין יותר מבנעריכין, שהרי טומטום ואנדרוגינוס מעריכין אבל לא נעריכין.	אמר רבי יהודה:												■	ה:
הלכתיה דרבי מאיר מסתברא, טעמיה לא מסתברא טעמא דרבי יהודה מסתברא, הלכתיה לא מסתברא.	רבא:												■ ◇	ה:
הלכתיה דרבי מאיר מסתברא, דכתיב: (עזרא ד) לא לכם ולנו לבנות בית אלהינו טעמיה לא מסתברא, דקא מייתי ליה מחרש שוטה וקטן, שאני חרש שוטה וקטן, דלאו בני דעה נינהו.													■ ■ ◇	ה:
טעמא דרבי יהודה מסתברא, דקא מייתי ליה מטומטום ואנדרוגינוס, דאף על גב דבני דעה נינהו מעטינהו רחמנא הלכתיה לא מסתברא, דכתיב: לא לכם ולנו לבנות בית אלהינו.													■ ■ ◇	ה:
ורבי יהודה האי לא לכם ולנו מאי עביד ליה?													ז ◇	ה:
וערכו נגזו.	רב חסדא אמר אבימי:												!	ה:
אלא מעתה, לא ימעלו בן													ז	ה:
חטאות המתות ומעות ההולכות לים המלח - לא נהנין ולא מועלין	דתנן:												ז ■	ה:
אלמה תניא גבי קדשי עובדי כוכבים: במה דברים אמורים - בקדשי מזבח, אבל בקדשי בדק הבית מועלין בהן	[אלמה תניא]									ז			ז ◇	ה:
משום רפיון ידיים הוא, דכתיב: (עזרא ד) ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה ומבהלים אותם לבנות.	אלא אמר רבא:												!	ה: